

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Димитър Гальов

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9561** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ж. Н. Й. против решение № 3247/07.07.2023г. по НАХД № 15580/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 96 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-022467/05.11.2021г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта му, с която на касатора е наложена глоба в размер на 10лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), и е потвърдено същото НП в частта, с която на същото лице е наложена глоба в размер 200 лв. на основание чл.179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 ЗДвП.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът от СГП намира, че жалбата е неоснователна, решението на СРС правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно

легитимирано лице срещу съдебен акт, който подлежи на касационно оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Във връзка с доводите на касатора е необходимо да се отбележи и следното: Относно довода, че неправилно СРС не е кредитирал показанията на св. Е. и е кредитирал тези на св.Б., следва да се има предвид, че съдът е кредитирал показанията и на двете свидетелки, като се е мотивирал, а на Е., не ги е кредитирал единствено в частта относно това, че жалбоподателят включил лъв пътепоказател, тъй като в показанията си е заявила, че че е "чула" и същевременно не помни дали е наблюдавала участниците в движението и действията, които извършват, което прави показанията ѝ за това въприятие неубедителни, при категоричността на показанията на другата свидетелка за това, че не е бил пуснат мигач докато се престроявала в лявата. Що се отнася до довода, че неправилно въззивният съд не е уважил искането за допускане на СТЕ, без която делото се явявало неизяснено той също е неоснователен. При изслушването ѝ свидетелката Г. Б., участник в произшествието, изрично е заявила, че колата ѝ е била около месец и половина в сервиз. В жалбата до районния съд подателят ѝ изрично е посочил стойност на щетите на неговия автомобил около 700 лв. Съвместното тълкуване на изявленията на двамата водачи налага извода, че автомобилите са претърпели ремонт след инцидента и съответно, не може да се приеме, че поисканата от страна на касатора автотехническа експертиза би могла да изясни релевантни за спора обстоятелства на този по късен етап. Настоящият състав споделя и изложените в тази връзка мотиви от районния съд да отхвърли доказателственото искане поради наличие на достатъчно доказателства за движението на процесните два автомобила и маневрите.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3247/07.07.2023г. по НАХД № 15580/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав, в обжалваната

част, в която е потвърдено НП № 21-4332-022467/05.11.2021г., издадено от началник сектор в отдел „ПП“ на СДВР, в частта му, с която на Ж. Н. Й. е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 ЗДВП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.